

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D. Manole, A. Bostan, I. Cotruță)

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 09 februarie 2016, Lesanu Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis privind contestarea ordinului de sancționare disciplinară nr.36 ef din 28 ianuarie 2016, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 17 ianuarie 2016, fiind implicat în activitatea de serviciu a fost telefonat și chemat de urgență la sediul batalionului unde i s-a propus la cererea unor angajați din cadrul Direcției inspectare efectiv să treacă testul de alcoolemie. În urma efectuării testului alcoolsopic s-a constatat că nu era în stare de ebrietate fiind lăsat să-și îndeplinească în continuare atribuțiile de serviciu. Rezultatul expertizei i-a fost refuzat spre prezentare și semnare.

Menționează reclamantul că, pentru a se asigura că la momentul supunerii testului alcoolsopic nu se afla în stare de ebrietate s-a deplasat la Dispensarul Republican de Narcologie unde a efectuat o expertiză suplimentară care a demonstrat că nu consumase băuturi alcoolice. Ulterior, în urma supunerii testului alcoolsopic efectuat de către angajații Direcției inspectare efectiv, a fost inițiată anchetă de serviciu și i s-au cerut explicații în legătură cu pretinsa stare de ebrietate în care sa aflat la data de 17 ianuarie 2016.

Indică reclamantul că, în rezultatul anchetei de serviciu prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 36 ef din 28 ianuarie 2016 a fost sancționat disciplinar, fiindu-i aplicată măsura disciplinară - concedierea.

Declară reclamantul că, în textul ordinului de concediere se indică că, pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire a activitatea poliției și statutul polițistului, art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, art. 6 lit. j) și pct. 13 din Codul de etică și deontologie a polițistului, acțiuni manifestate prin exercitarea la 17 ianuarie 2016 a atribuțiilor de serviciu, fiind implicat în serviciu ca persoană responsabilă, în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin concluzia testării alcoolscopice întru stabilirea gradului de ebrietate produsă de alcool cu aparatul „Drager” fiind stabilit gradul de ebrietate alcoolică 0.20 mg/l în aer respirat, în conformitate cu art. 47alin. (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, comandantul de grupă al Companiei Rîșcani al Batalionului nr. 2 al brigăzii de patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, maiorul de poliție Leșanu Andrei a fost sancționat disciplinar cu concedierea.

Susține reclamantul că, faptele constatate nu corespund adevărului întrucât în acea zi nu a consumat băuturi alcoolice. Astfel, concluziile expuse în ordinul contestat sunt întemeiate pe fapte denaturate.

Subsecvent menționează reclamantul că, Inspectoratul General al Poliției este obligat să compenseze salariul pe care nu l-a primit din cauza privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine ca urmare a concedierii ilegale din funcție.

De asemenea, invocă reclamantul că, urmare a concedierii ilegale s-a aflat într-o situație umilitoare, or s-a simțit neajutorat și frustrat, a pierdut încrederea în existența principiilor de dreptate, egalitate și legalitate.

Solicită reclamantul anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 iunie 2016 a judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată Leșanu Andrei; s-a anulat ordinul nr.36 ef din 28 ianuarie 2016 emis de Inspectoratul General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a comandantului de grupă a Companiei Rîșcani a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, maior de poliție Leșanu Andrei Ștefan; s-a restabilit Leșanu Andrei în funcția de comandant de grupă a Companiei Rîșcani a Batalionului nr 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției; s-a încasat din contul Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Leșanu Andrei salariul pentru absența forțată de la serviciu pe perioada 28.01.2016 - 14.06.2016 salariul în sumă de 33575,50 lei; s-a încasat din contul Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Leșanu Andrei cheltuielile de judecată legate de asistența juridică în mărime de 3000 lei. În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 28 decembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin, a declarat recurs împotriva deciziei din 08

noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel la examinarea pricinii nu a respectat prevederile art. 373 alin. (5) CPC, care stipulează că, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

De asemenea, indică recurentul că, atât instanța de fond, cât și cea de apel nu a respectat, la examinarea cauzei, principiul egalității părților în fața legii și a justiției, precum și contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale, admitând o derogare de la prevederile art. 130 alin. (4) CPC, ce impune instanța de judecată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, însă contrar acestor prevederi instanța de apel a dat o apreciere unilaterală, în favoarea intimatului/reclamantului.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 noiembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 18 noiembrie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin, la data de 28 decembrie 2016, se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Analizând legalitatea actelor de dispoziție atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept întemeiat și care urmează a fi admis din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Instanța de recurs constată că concluziile instanțelor de judecată și soluția dată în sensul admiterii acțiunii sunt incorecte, fapt ce rezultă din aprecierea eronată a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

Problema de drept în prezenta acțiune este raportată la normele de drept material cu privire la concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, răspunderea angajatorului pentru eliberarea nelegitimă din serviciu, obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, aspecte reglementate în Codul muncii.

Astfel, aprecierea temeiniciei și legalității hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare, revine instanței de recurs prin prisma problemei de drept indicate și normelor ce guvernează prezentul raport juridic litigios, după cum urmează.

Conform art. 3 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, poliția activează în conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu prezenta lege, cu alte acte normative în vigoare și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 53 al Legii enunțate supra, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului.

Conform art. 54 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, comiterea de abateri disciplinare, în funcție de gravitatea lor și de gradul de vinovăție, atrage aplicarea următoarelor sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere.

Conform pct. 36 (2) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013, constituie abatere disciplinară prezentarea la serviciu în stare de ebrietate sau consumul de băuturi alcoolice, de stupefiante ori de substanțe toxice în timpul serviciului;

Conform art. 86 alin. (1) lit. i) Codului muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată se admite pentru prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, stabilită în modul prevăzut la art. 76 lit. k).

Conform art. 76 lit. k) Codul muncii, prezentare la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică se constată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

Conform art. 210 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; termenul în care sancțiunea poate fi contestată; organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Astfel, din materialele pricinii s-a constatat că, la 17 ianuarie 2016, conform tabelului de repartizare a forțelor și mijloacelor a Companiei Rîșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare, maiorul de poliție Leșanu Andrei a fost implicat în serviciu conform repartizării posturilor, patrulelor auto și pedestre, în schimbul II 07:00 – 19:00.

La fel, s-a stabilit că, la data de 17 ianuarie 2016 Leșanu Andrei fiind implicat în activitatea de serviciu a fost telefonat și chemat la sediul batalionului unde a fost supus testului de alcoolemie. Conform concluziei testării alcooscopice întru stabilirea gradului de ebrietate produsă de alcool cu aparatul „Drager” s-a constatat că reclamantul este în stare de ebrietate alcoolică, concentrația alcoolului în aerul respirat constituind 0,20 mg/l.

În rezultatul anchetei de serviciu, prin ordinul nr. 36 ef din 28 ianuarie 2016 emis de Inspectoratul General al Poliției, Leșanu Andrei a fost sancționat disciplinar cu concediere din poliție pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 9 alin (2) lit. d) din Codul muncii, pct. 6 lit. j) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006.

Cu referire la cele reflectate supra, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond și cea de apel incorect au dat apreciere situației stabilite și anume că la efectuarea anchetei de serviciu în privința reclamantului nu s-au luat în calcul circumstanțele

importante la elucidarea cazului, ceea ce a dus la aplicarea unei sancțiuni abuzive.

Colegiul consideră că instanțele ierarhic inferioare au emis hotărâri neîntemeiate, deoarece nu au verificat temeinicia constatărilor participanților la proces și fără a elucida pe deplin circumstanțele cauzei, au confirmat ilegalitatea actului contestat.

În acest context, Colegiul reiterează că rezultând din prevederile art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, salariatul este obligat să respecte disciplina muncii.

Conform art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire a activitatea poliției și statutul polițistului, polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte.

Instanța de recurs menționează că Leșanu Andrei activând în cadrul Inspectoratului General al Poliției, în funcția de comandant de grupă al Companiei Rîșcani al Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliție, maior de poliție, și-a asumat obligația de a îndeplini conștiincios obligațiile de serviciu și de a exercita atribuțiile funcției deținute conform legislației în vigoare, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției în mod obiectiv și imparțial, precum și de a executa ordinele, dispozițiile și indicațiile legale ale conducătorilor.

Din speța dată rezultă că, contrar obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă încheiat cu Inspectoratul General al Poliției, Leșanu Andrei a dat dovadă de o atitudine iresponsabilă în exercitarea obligațiilor de serviciu prin nerespectarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 9 alin (2) lit. d) din Codul muncii, pct. 6 lit. j) din Codul de etică și dantologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006.

Acest fapt rezultă din ordinul emis de Inspectoratul General al Poliției nr. 36 ef din 28 ianuarie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a comandatului de grupă al Companiei Rîșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliție, maior de poliție, Leșanu Andrei.

Temei de emitere a ordinului respectiv a servit desfășurarea anchetei de serviciu, inițiată în baza raportului șefului adjunct al DIE a IGP, șef al Secției nr. 1, locotenent-colonel de poliție, Roman Moraru, înregistrat la 17 ianuarie 2016 în Cancelaria Direcției inspectare efectiv a IGP, cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale angajatului Poliției din cadrul Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliție, maior de poliție, Leșanu Andrei, manifestate prin lipsirea neîntemeiată de la serviciu.

Conform concluziei anchetei de serviciu s-a constatat că la data de 17 ianuarie 2017, orele 17:49, de către medicul terapeut al punctului medical al Brigăzii de Patrulare a INP al IGP, cu dispozitivul „Drager”, reclamantul a fost supus testării alcooscopice pentru stabilirea gradului de ebrietate produs de alcool, în rezultat constatându-se stare de ebrietate, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,20 mg/l, fapt confirmat prin rezultatul testului nr. 5555 efectuat cu aparatul „Drager”.

Sub aspectul dat, este de reținut că testarea alcooscopică a fost efectuată în prezența a mai multor angajați ai Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului

General al Poliției, care au și semnat procesul-verbal cu privire la constatarea stării de ebrietate a lui Leșanu Andrei.

Din materialul probator rezultă și faptul că Leșanu Andrei, nefiind de acord cu rezultatul testului, a apelat la serviciile specializate oferite de Dispensarul Republican de Narcologie, unde la orele 18:10 de către medicul Eugen Tofăilă a fost testat repetat, cu utilizarea alcooltestului „Drager”, nefiind însă constatată starea de ebrietate, iar concentrația de alcool în aerul expirat fiind de 0,000 mg/l.

Instanțele de judecată, examinând litigiul dat, au concluzionat că pretinsa abatere disciplinară a lui Leșanu Andrei nu are corespondent factic, iar concluziile anchetei de serviciu se bazează pe circumstanțe denaturate, în condițiile când la emiterea actului contestat pârâtul nu a ținut cont de faptul că la 17 ianuarie 2017 de către Leșanu Andrei a mai fost efectuată o testare alcoolscoptică suplimentară la Dispensarul Republican de Narcologie prin care s-a demonstrat că reclamantul nu consumase băuturi alcoolice, expertiză care este în vigoare până în prezent, nefiind contestată de către pârât.

De asemenea, instanțele de judecată, întru justificarea soluțiilor adoptate la caz, au remarcat și faptul că Inspectoratul General al Poliției la emiterea ordinului menționat supra urma să se conducă și de prevederile pct. 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, care prevede că, divergențele apărute între două concluzii ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, precum și toate litigiile ce țin de această examinare se soluționează, la cererea persoanei sau a organului interesat, de Comisia de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei din cadrul Ministrului Sănătății. Or, având la bază două concluzii diferite ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate a avut obligația de a efectua o anchetă completă și obiectivă prin stabilirea cauzelor și condițiilor care au dus la comiterea de către Leșanu Andrei a abaterilor disciplinare prin asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis o abatere disciplinară să fie sancționată conform vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

La caz, însă, Colegiul reține că, concluziile instanțelor de judecată în partea ce ține de neefectuarea de către Inspectoratul General al Poliției a unei anchete complete și obiective prin stabilirea cauzelor și condițiilor care au dus la comiterea de către Leșanu Andrei a abaterilor disciplinare sunt neîntemeiate, din următoarele considerente.

Materialul probator anexat atestă că, Inspectoratul General al Poliției, în urma divergențelor apărute între două concluzii ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, a expediat în adresa Dispensarului Republican de Narcologie un demers prin care a solicitat verificarea corectitudinii acțiunilor întreprinse de către medicul Eugen Tofăilă, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, și anume în timpul efectuării testării alcooscoptice pentru stabilirea gradului de ebrietate produs de alcool la reclamant.

Prin răspunsul eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie s-a constatat că medicul de gardă - Eugen Tofăilă, în cazul examinării medicale a angajatului Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției - Leșanu Andrei nu a examinat persoana în cauză conform cerințelor și normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare, nu a determinat frecvența pulsului și a respirației, nu a

determinat tensiunea arterială, nu a aplicat corect proba în poziția Romberg, nu a confirmat alcoolemia, adică medicul de gardă a încălcat procedura de examinare, circumstanțe ce au dus la sancționarea disciplinară a lui Eugen Tofăilă.

Conform pct. 9 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare, testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare.

Conform pct. 2 din Regulamentul menționat supra, examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) – complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Conform art. 27 din Regulamentul menționat, starea de ebrietate se stabilește conform criteriilor prevăzute în prezentul Regulament, confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate.

Având la bază normele de drept citate supra, Colegiul reține că examenul medical pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, efectuat angajatului Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, Leșan Andrei, în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie a fost îndeplinit cu încălcarea prevederilor Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009.

Acest fapt fiind confirmat și prin răspunsul eliberat de către instituția medicală specializată, în speță - Dispensarul Republican de Narcologie, prin care s-a adus la cunoștința pârâtului despre sancțiunea disciplinară aplicată medicului care a efectuat examenul medical angajatului Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, conform ordinului nr. 15-p din 25.01.2016. (f.d. 39-40)

În contextul dat, Colegiul notează ca fiind relevantă afirmația Inspectoratului General al Poliției, precum că actul nr. 2339 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie este ilegal, fiind întocmit cu încălcarea procedurii stabilite normele de drept material ce guvernează litigiului dat.

Sub aspectul dat, Colegiul reține ca relevantă și poziția Inspectoratului General al Poliției referitor la lipsa probelor ce ar demonstra că lucrătorul medical ce a întocmit actul nr. 2339 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, ar fi prelevat probe biologice, ori aceasta este o condiție obligatorie pentru examinarea medicală stabilită expres în ordinul Ministerului Sănătății nr. 155 din 01.06.2009 despre implementarea Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind testarea alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, precum și ordinul nr. 80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora.

Prin urmare, Colegiul notează că expertiza alcoolscoptică efectuată la Dispensarul Republican de Narcologie nu poate sta la baza anulării ordinului emis de Inspectoratul General al Poliției nr. 36 ef din 28 ianuarie 2016, deoarece după cum s-a menționat și supra a fost emisă cu încălcarea procedurii prevăzute de Regulamentul privind testarea alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat de Guvern, precum și de ordinele emise de Ministerul Sănătății.

Respectiv, este incorectă ipoteza instanțelor de judecată asupra atitudinii de neglijență a Inspectoratului General al Poliției cu privire la efectuarea unei anchete complete și obiective prin stabilirea cauzelor și condițiilor care au dus la comiterea de către Leșanu Andrei a abaterilor disciplinare.

Ori, Leșanu Andrei prin acțiunile sale, a admis încălcări grave a obligațiilor de serviciu, manifestate prin prezentarea la serviciu în stare de ebrietate, fapt ce duce la discreditarea imaginii Inspectoratului General al Poliției.

În contextul dat, Colegiul remarcă prevederile art. 201 Codul muncii, conform cărora, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Subsecvent la cele descrise supra, este de reținut că instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat concluziile și pe faptul că, existând divergențe între două expertize medicale, Inspectoratul General al Poliției era obligat să solicite formarea unei Comisii de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei din cadrul Ministrului Sănătății în scopul efectuării unei examinări medicale repetate.

La capitolul dat, Colegiul reiterează prevederile pct. 35 din Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare, conform cărora, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv rezultatul analizei de laborator a probelor biologice pot fi contestate de subiectul examinării medicale ori de organul de drept care a dispus examinarea medicală, în termen de 3 zile din data anunțării concluziei, prin solicitarea analizei de laborator repetate în cadrul altei instituții medicale abilitate, decât cea care a efectuat investigația inițială.

Din norma de drept precitată rezultă că, examinarea medicală repetată poate fi efectuată prin solicitarea analizei de laborator repetate.

În speță, Ministrului Sănătății, ca organ de control, nu putea să-și exercite atribuțiile privind verificarea corectitudinii concluziilor medicale emise, deoarece instituția medicală specializată, în speță - Dispensarul Republican de Narcologie, nici nu a recoltat probe biologice necesare pentru stabilirea alcoolemiei reclamantului.

Respectiv, era inoportun și alogic de a solicita o examinare medicală repetată în condițiile când nu existau probe biologice care ar fi putut fi supuse examinării.

În contextul dat, ipoteza instanțelor de judecată privind neaplicarea de către Inspectoratul General al Poliției a prevederilor pct. 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei la emiterea ordinului contestat este neîntemeiată.

Astfel, instanța de recurs consideră ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.

36 ef din 28 ianuarie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a comandantului de grupă al Companiei Rîșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a INP al IGP, maior de poliție, Leșanu Andrei, ca fiind emis cu respectarea legislației în vigoare.

Mai mult ca atât, din materialul probator anexat rezultă că Leșanu Andrei a mai fost sancționat disciplinar cu retrogradare din funcție prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 86 ef din 11 februarie 2015.

În atare circumstanțe, nu poate fi reținută critica reclamantului Leșanu Andrei, precum că ordinul de sancționare contestat a fost emis contrar prevederilor legale și anume nu au fost indicate circumstanțele de fapt și de drept, care au servit temei pentru inițierea anchetei de serviciu, consecințele faptei comise, probele ce confirmă vinovăția, circumstanțele atenuante sau agravante și argumentarea constatărilor efectuate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că la eliberarea din funcție a lui Leșanu Andrei au fost respectate prevederile legislației în vigoare, nefiind stabilite careva abateri din partea Inspectoratului General al Poliției, din care considerente angajatorul întemeiat a dispus concedierea lui Leșanu Andrei din funcția deținută ca urmare a nerespectării disciplinei în cadrul serviciului de Poliție și anume prezentarea la locul de muncă în stare de ebrietate.

În contextul dat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au concluzionat că Leșanu Andrei a fost concediat ilegal.

Concomitent, Colegiul notează și faptul că reclamantul, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, conform susținerilor verbale, a indicat că angajatorul i-a lezat grav drepturile fundamentale la apărare prin neacordarea posibilității de a da explicații și de a prezenta probe în susținerea poziției sale, care conform pct. 58 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013, persoana, în privința căreia se desfășoară ancheta de serviciu, este în drept să solicite înlăturarea persoanei care efectuează ancheta de serviciu, la apariția temeiurilor prevăzute în pct. 48 al prezentului Statut disciplinar; să prezinte persoanei care efectuează ancheta de serviciu probele pe care le consideră necesare, în vederea demonstrării nevinovăției sale sau care pot influența la aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde; la finalizarea anchetei de serviciu să facă cunoștință cu ordinul și materialele anchetei, cu respectarea legislației privind secretul de stat și protecția datelor cu caracter personal; să conteste acțiunile persoanei care efectuează ancheta de serviciu și deciziile adoptate în cadrul acesteia, la conducătorul subdiviziunii care a dispus efectuarea anchetei de serviciu, iar după caz, la conducătorul ierarhic superior.

Cu referire la critica lui Leșanu Andrei, Colegiul reține că, conform pct. 40 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013, temei de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu constituie: petițiile cetățenilor; informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești; demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, persoanelor cu funcții de răspundere ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor; publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către polițiști;

depistările nemijlocite de către personalul Poliției și angajații Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții polițienești, în cadrul activității de serviciu sau a controalelor (reviziilor) efectuate, a cazurilor de încălcare a legislației, disciplinei de serviciu comise de către polițiști.

Astfel, după cum s-a menționat supra, la baza inițierii anchetei de serviciu a stat raportul șefului adjunct al DIE a IGP, șef al Secției nr. 1, locotenent - colonel de poliție, Roman Moraru cu privire la preținsele acțiuni ilegale ale angajatului Poliției din cadrul Brigăzii de Patrulare a INP a IGP, maior de poliție, Leșanu Andrei, manifestate prin lipsirea neîntemeiată de la serviciu.

Respectiv, în cadrul anchetei de serviciu au fost date explicații atât din partea lui Leșanu Andrei, cât și din partea altor angajați ai Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției. (f.d. 43-64)

De asemenea, este cert și faptul că ancheta de serviciu și ordinul de sancționare a fost aduse la cunoștința reclamantului la data de 28 ianuarie 2016, fapt recunoscut de către Leșanu Andrei în cererea de chemare în judecată.

Deci, nu poate fi invocat aspectul nerespectării de către Inspectoratul General al Poliției a drepturilor fundamentale de apărare a lui Leșanu Andrei prin neacordarea posibilității de a da explicații și de a prezenta probe în cadrul desfășurării anchetei de serviciu.

În aceste ordine de idei, instanța de recurs consideră că Inspectoratul General al Poliției la emiterea ordinului de sancționare disciplinară a constatat pe deplin circumstanțele atenuante comise de către salariat și a probat vinovăția acestuia în vederea nerespectării disciplinei în cadrul serviciului în poliție.

În cumulul circumstanțelor descrise supra, coroborate cu normele enunțate, rezultă și netemeinicia capetelor de cerere subsecvente ale lui Leșanu Andrei și anume încasarea din contul Inspectoratul General al Poliției în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată sub formă de asistență juridică.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost adoptate contrar normelor de drept material și circumstanțelor de fapt, iar argumentele invocate de recurent sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va respinge cererea de chemare în judecată depusă de Leșanu Andrei.

În baza celor expuse, în conformitate art. art. 445 alin. (1) lit. b), 445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin.

Se casează decizia din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 14 iunie 2016 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de

concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

-se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Oleg Sternioală